

Съзнанието на съвременния човѣкъ е дошло до положение да изисква и разбира истината по три начина. Запримѣръ, дойде нѣкой при тебе и казва: Миналата година ти дадохъ хиляда лева. — Това е първиятъ начинъ за изказване на истината. Какво те ползува обстоятелството, че нѣкой-си въ миналото ти е далъ хиляда лева? Ти още тогава си изхарчилъ тия пари и си ги забравилъ вече. Следъ това дойде другъ човѣкъ при тебе и казва: Въ бждеще, когато пролѣтъта дойде, азъ ще ти дамъ хиляда лева. — Това е вториятъ начинъ за изказване на истината. Какво те ползува обстоятелството, че нѣкой-си ще ти даде въ бждеще хиляда лева, когато ти днесъ, именно, се нуждаешъ отъ тѣзи пари? Най-после, дойде при тебе трети, изважда отъ джоба си пари и казва: Заповѣдай, давамъ ти хиляда лева! — Този е третиятъ начинъ за изказване на истината. Питамъ: Кой моментъ е най-важенъ? — Последниятъ моментъ е най-важенъ, защото човѣкъ иде при тебе, изважда паритѣ и ги дава. Значи, най-важенъ моментъ въ живота на човѣка е настоящиятъ, защото въ него се постигатъ нѣщата.

Сжщитѣ три положения, три момента ние виждаме и въ процеса на разбирането. Запримѣръ, нѣкой казва: Азъ разбрахъ тази работа. Действието е станало въ миналото. Какво се ползува човѣкъ отъ това, че нѣкога нѣщо е разбралъ? Другъ казва: Азъ ще разбера тази работа. Действието се отнася за бждещето. И този моментъ не е много утешителенъ. Най-после трети казва: Разбирамъ тази работа. Действието става сега. Значи, настоящиятъ моментъ въ разбирането, въ даването, въ ученето, въ яденето и въ редъ още процеси е най-важенъ. Важенъ е сегашниятъ день; важно е усилието, което днесъ, въ този моментъ правишъ. Че нѣкога си правилъ усилия, че ще правишъ усилия въ бждеще, това не е толкова важно. На днешнитѣ условия се надявай, отъ тѣхъ очаквай плодове! На всички е известно, че глаголътъ има три основни времена: сегашно, минало и бждеще. Тѣ характеризиратъ три епохи на човѣчеството — настоящата епоха, миналата и бждещата. Тѣзи три времена, т. е. три епохи иматъ връзка една съ друга, но реалността на живота седи въ настоящата епоха. Казвамъ: Нѣкой човѣкъ живѣе само съ миналото, другъ — съ бждещето, а трети — съ настоящето. Човѣкътъ на